

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

سیاسی	Political
-------	-----------

حزب کار ایران – توفان
۰۶ جولای ۲۰۱۳

انقلاب در مصر، علی رغم کودتای نظامی تداوم دارد

ورشکستگی حکومت مستبد دینی در مصر نیز آموزنده است

تحولات اخیر مصر را می توان تداوم انقلاب مصر دانست که هنوز نتوانسته به همه خواستهای خویش جامه عمل بپوشاند. پیدایش چنین وضعیتی همیشه محصول تکامل تاریخی و شرایط مشخص هر جامعه ای است که هنوز نتوانسته قوام یافته و توازن نیروها، شکل قطعی خویش را به خود بگیرد. در زمان استبداد حسنی مبارک که نوکر امپریالیست امریکا بود و بر ارتش تکیه زده و در مردم پایگاهی نداشت، اخوان المسلمین خلاف سایر نیروهای اپوزیسیون از این بخت برخوردار بود، تا از طریق مساجد و حمایت مالی عربستان سعودی و اتکاء به قدمت و ریشه دین اسلام در مصر، به یک نفوذ ریشه دار و نسبی در مصر دست یابند.

اپوزیسیون ترقی خواه و دمکرات در مصر به پاس سرکوب حسنی مبارک نوکر امپریالیست امریکا در این کشور و عدم برخورداری از امکانات اخوان المسلمین توان آن را نداشت که خود را سازمان دهد و با فعالیت سیاسی روشنگرانه مردم را آگاه و بسیج نماید و به یک مبارزه دموکراتیک و ملی بکشانند. گرچه بهار عربی با ابتکار اخوان المسلمین آغاز نشد، ولی آنها نتوانستند به علت جهل عمومی ناشی از دوران خفقان حسنی مبارک که مانع رشد تفکرات دموکراتیک می شد، در جریان مبارزه ضد استبداد دست بالا را پیدا کرده و اکثریت نسبی را برای خویش تأمین کنند. نفس انقلاب مصر، مبارزه مردم برای تحقق دموکراسی، استقرار عدالت اجتماعی، قطع نفوذ امپریالیسم و صهیونیسم در مصر بود و در این عرصه صدمات فراوانی به اربابان سابق خود وارد آورد. در این عرصه ما ایرانی ها می توانیم مشابهاات زیادی با تحولات در ایران پیدا کنیم.

انقلاب مصر بساط استبداد حسنی مبارک را برچید، ولی نتوانست به نفوذ امپریالیسم در مصر خاتمه دهد. دولت اوباما که تجربه انقلاب ایران را پشت سر داشت، با مهندسی خویش ارتش را از تیررس انقلاب دور و دست خورده نگاهداشت تا در کمین بنشیند و در روز مبادا مجدداً فعال شود و این بار با "مشروعیت مردمی" زمام امور را به دعوت و خواهش مردم در دست گیرد. کودتای ارتش باید بیان آرزوی مردم و خواست قلبی آنها جلوه کند و نه اقدامی خشن، نظامی و سرکوبگرانه از طرف دستگاه نظامی. در کشور مصر همیشه ارتش زمام امور سیاست را در دست داشته و در پشت پرده بازیگران را می چرخانده است. این ارتش چند میلیارد دلار از امریکا سالانه دریافت می کند تا بتواند به بقاء خویش ادامه دهد. ارتش مصر سراپا ارتشی امریکائی است.

در بیانیه ارتش مصر در روز سوم جولای ۲۰۱۳ مقارن ساعت نه شب به وقت مصر که به طور زنده از تلویزیون مصر پخش شد، آمده است که مرسی برکنار و قانون اساسی مصر معلق شده است. قرار است گروهی برای بازنویسی آن تشکیل شود. محمد مرسی و رهبران اخوان المسلمین ممنوع الخروج شده اند. ارتش اعلام کرد که به اجرای خواست مردم و رعایت قانون عمل کرده و نمی توانسته نسبت به مسؤولیتهای خود در قبال خواست مردم بی تفاوت باشد. ارتش ولی خواهان حفظ آرامش است. ارتش خواهان آرامش است و می خواهد هرچه زودتر جلوی این روند سیاسی و متشکل شدن مردم را بگیرد. مقاومت مرسی می تواند خطرناک باشد و مهار همه چیز را از دست آنها خارج کند. فشار به وزراء مرسی از طرف ارتش و غرب برای این که یکی پس از دیگری استعفاء دهند از همان تاکتیکهای شناخته شده ای است که در لیبیا و سوریه به کار بردند و باید به انزوای مرسی انجامیده و در جنگ روانی از شدت سرسختی و مقاومت وی می کاست.

وزرات امور خارجه آمریکا که با کودتا در مصر باطناً موافق است، ولی در عین حال نمی خواهد و نمی تواند انتخاب دموکراتیک مرسی را نادیده انگارد، در موضعگیری خود به این مسأله پرداخته و خبرگزاری بی بی سی آن را چنین بیان کرده است: " وزارت خارجه آمریکا همه طرفهای درگیر در بحران مصر را به تعامل و گوش فرا دادن به صدای مردم دعوت کرد. در بیانیه وزارت خارجه آمریکا طرفهای درگیر در بحران به گفتگو با یکدیگر و کاهش سطح خشونت فراخوانده شده اند. در بیانیه وزارت خارجه آمریکا همچنین گفته شده که سفارت آمریکا در قاهره فعالیت خود را متوقف کرده و تا اطلاع بعدی بسته خواهد ماند، اما سفیر آمریکا در سفارت حاضر است و تحولات مصر را زیر نظر دارد."

رهبر اخیر کودتا به نام ژنرال «عبدالفتاح السیسی» که عضو شورای عالی نظامی مصر و جانشین سپهبد طنطاوی است قادر شد با انجام یک کودتای نظامی و برکناری محمد مرسی زمام امور را در مصر به عهده بگیرد. خبرگزاریها نوشته اند: السیسی وزیر دفاع مصر و مدیر واحد اطلاعات نظامی در ارتش بود و همیشه بر حفظ نقش مستقل ارتش مصر تأکید داشته است. وی تحصیلاتش را در مصر، انگلستان و آمریکا به انجام رسانده و در طی سالها به دلیل سمت اطلاعاتی حتا با مقامات اخوان المسلمین آشنائی داشته است. السیسی در پرونده آزاد کردن گلعاد شالیت سرباز اسرائیلی گروگان گرفته شده توسط حماس نیز نقش فعالی بازی کرده است و مورد اعتماد اسرائیلیهاست.

برکناری حسنی مبارک با فشار آمریکا و مصلحت اندیشی ارتش صورت گرفت، تا از تعمیق مبارزه ضد امپریالیستی و دموکراتیک مردم مصر ممانعت شود. از همان بدو امر روشن بود که مبارزه سختی میان نیروهای مترقی و انقلابی با نیروهای قرون وسطائی اسلامی درخواهد گرفت. امپریالیستها بر این زمینه برای چنین روزی سرمایه گذاری کرده بودند.

انتخاب مرسی رئیس حزب "آزادی و عدالت" شاخه سیاسی گروه اخوان المسلمین، که در آمریکا تحصیلاتش را به پایان رسانده بود تلاشی بود تا جناح معتدل اخوان المسلمین بر سر کار آید. آنها در یک انتخابات دموکراتیک نه تنها قانون اساسی را مطابق نظر خود، بلکه رئیس جمهور و اعضاء مجلس را نیز مطابق توان و قدرتی که در جامعه داشتند، انتخاب کردند. وقتی قدرت را به دست گرفتند مصمم شدند که با مشروعیت "دموکراتیک" همه قوانین دموکراسی را با چماق اسلام و دین، با تکفیر مخالفان، سرکوب کنند و به اعمال بدترین نوع استبداد در مصر بپردازند. تجربه مصر بار دیگر نشان می دهد که اسلام و دموکراسی و به طور کلی دین و دموکراسی مانند جن و بسم الله هستند. یک حکومت آسمانی نمی تواند دموکراتیک باشد. زیرا که دموکراسی یک اصل زمینی است و نه آسمانی. آنها به ضد مسیحیان قبطی که مصری هستند به عنوان کافر به مبارزه برخاستند، به تروریسم اسلامی سازمان دادند، ترورهای توریستها را در زمان مبارک تأیید کردند و تروریستهای اسلامی را که مجرم جنائی بودند آزاد ساخته و امکانات در

اختیارشان گذاردند، و رفتند که خیابانها را با چاقوکشان و اوباشان اسلامی نظیر کاری که حزب اللهی های خمینی-رفسنجانی-خامنه ای در ایران کردند، در مصر نیز قرق کنند. به زنان یورش بردند، تسلوی حقوق زن و مرد را نفی کردند، تلاش کردند با ایجاد فضای رعب و وحشت پوشش اجباری را بر همه تحمیل کنند. آنها آموزش را به دوران جاهلیت برگرداندند و آموزش را با دین رنگ آمیزی کردند. آنها به تاریخ مصر توهین کردند و به آثار باستانی مصر به عنوان بقایای بت پرستی تاختند و اگر دستشان می رسید مانند مجسمه بودا در افغانستان مجسمه فراعنه را با بمب متلاشی می کردند. آنها به مخالفت با صنعت توریسم برخاستند که بسیاری ممالک خارجی در آنها سرمایه گذاری کلان کرده بودند و محل امرار معاش میلیونها مصری بود. آنها با ایجاد عدم امنیت و فضای ترور با اعتقاد به این که اقتصاد مال خر است، این منابع اقتصادی مردم مصر را نابود کردند. در دوران ریاست جمهوری مرسی اقتصاد مصر ویران شد، وضع معاش مردم به خرابی گرائید، ولی در عوض خفقان افزایش یافت و مرسی به عنوان دست درازۀ قطر و عربستان سعودی، در حالی که از جانب آنها تقویت می شد، به دخالت در امور داخلی لیبیا و سوریه و فلسطین پرداخت. تلاش کرد در محاصره ایران و تخریب نفوذ ایران در منطقه و دامن زدن به جنگ شیعه و سنی زبان غیر رسمی امریکا و عربستان سعودی شود. وی به ضد دولت قانونی بشار اسد در سوریه اعلام جهاد داد و از طریق مصر جانیان "بالفطره" را به عنوان "آزادیخواهان" سوری مورد تقویت و حمایت قرار داد و امکانات تدارکاتی فراوانی برای آنها فراهم ساخت تا در سوریه به آدمکشی بپردازند. وی در تجمع کشورهای غیر متعهد در ایران نقش بسیار ارتجاعی بازی کرد و تلاش نمود جلسه را به ضد دولت مستقل سوریه بشوراند. این سیاست خارجی با شکست کامل روبه رو شده است. مرسی نه در عرصه داخلی حمایت مردمی را دارد و نه در عرصه خارجی. ارتش که مترصد فرار سیدن چنین وضعی بود و می دانست گذشت زمان به نفع اخوان المسلمین کار نمی کند و آنها را به سرعت به انفراد می کشاند، دست سلفیستها و چاقوکشان و عمال متعصب مذهبی را برای سرکوب حقوق شهروندان باز گذاشت و ناظر بی طرف کشتار قبضی ها بود تا فرصت طلایی را به کف آورد و به لحظه موعود برسد. وقتی اخوان المسلمین در درون و بیرون به انزوا کشیده شدند و فریاد مردم از دست ستم آنها به هوا رفت، سر و کله ارتش به عنوان ناجی پیدا شد که اخوان المسلمین را به جای خود نشاند و با تاکتیک روی کار آوردن آقای «عدلی منصور» رئیس دادگاه قانون اساسی مصر خود را "دموکرات" و حامی "قانون" نشان داد و با مهارت به پشت پرده عقب نشست تا از آن پشت اوامرش را اجراء کند. ارتش، کشور مصر را در منطقه نفوذ امریکا حفظ کرد. ارتش و غرب به اخوان المسلمین و سایر نیروهای سیاه ارتجاعی، نظیر سلفیستها، وهابیستها و... برای سرکوبگری و خرابکاری در منطقه و ممانعت از رشد جنبش دموکراتیک و انقلابی در مصر نیاز دارد. این است که دست آنها را نه تنها نخواهد بست، بلکه به علت قدرت و نفوذ اجتماعی آنها نیز، قادر به این امر خواهد بود. به آنها امکان بقاء می دهد، تلاش می کند آنها را به عرصه مبارزات سیاسی بکشاند و مهار کند. ارتش به اخوان المسلمین و... برای ترساندن مردم همیشه نیاز خواهد داشت.

حکومت اسلامی اخوان المسلمین در این دوران کوتاه نشان داد که جریانهای اسلامی نمی توانند دموکرات باشند و آمل مردم را برآورده کنند. نقشی که آنها در مصر ایفاء کردند مقاومت در مقابل انقلاب و مبارزه با پیشرفت محتوم تاریخ بود.

اپوزیسیون مترقی مصر که در انقلاب شرکت کرده بود و از دخالت ارتش و حسنی مبارک مستبد جانش به لبش رسیده بود، گرچه متشکل نبود، ولی با بهره برداری از تجربه ایران حاضر نشد خیابانها را ترک کرده و میدان را در اختیار گروه های دینی بگذارد. این مبارزه به حق البته با دید رضایت غرب و ارتش نیز روبه رو بود. نوع سیاست خبررسانی غرب در مورد تحولات مصر گواه این واقعیت است. غرب از نتیجه این تحولات راضی است، ولی از ادامه مبارزه مردم نگران است. یک عامل مهم که نباید در تحولات مصر در قیاس با ایران فراموش کرد، نقش رویونیسم و عمال

سوسیال امپریالیسم شوروی در ایران بود که نمی توانست به عنوان نقاب "ترقی خواهی" و "ضد امپریالیستی" به یاری اخوان المسلمین بیاید و مبارزه مردم را با همدستی با ارتجاع سیاه سرکوب و تکفیر کند. انقلاب مردم مصر نه سازمان فدائیان خلق (اکثریت) خمینی پرست داشت و نه حزب توده ایران اسلام پناه که به عنوان دو چماق و عامل تفرقه در اپوزیسیون دموکراتیک عمل کنند و خوراک تبلیغاتی و حمایت ایدئولوژیک برای فدائیان اسلام مصر فراهم آورند. پس از به کف گرفتن قدرت از جانب ارتش دهها هزار تن از طرفداران مرسی که اعتراضات را "کودتائی علیه دموکراسی" می خوانند، به خیابان ها آمده و سوگند یاد کرده اند " تا آخر" مقاومت کنند. به گزارش رویترز، تنها روز چهارشنبه حداقل ۲۰۰ نفر در اعتراضات جان خود را از دست دادند. مردان مسلح در این روز در خارج دانشگاه قاهره به روی طرفداران مرسی آتش گشودند.

حال به یک باره مستبدهای نقابدار "دموکرات" شده اند و خواهان استفاده از مزایای دموکراسی هستند. دموکراسی ضد مردمی آنها، دموکراسی دم بریده و سلاحی برای قلع و قمع و تسلط ابدی خود است. وقتی در رأس قدرت قرار داشتند، نشان دادند که دموکراسی آنها خون آلود بوده و از نوک چاقو تراوش می کند.

تحولات اخیر مصر در شمال افریقا و منطقه خاور میانه بسیار مؤثر است. عربستان سعودی و قطر یک متحد صد در صد خود را از دست داده اند و وضعیت جدید به هر صورت به نفع شرایط کنونی سوریه است. پشت اردن خالی شده است. هر تحول دموکراتیک در مصر حکومت جدید را به پاسخگویی در مقابل مردم مجبور خواهد کرد. این حکومت نمی تواند مانند مرسی ملت مصر را به ماجراجویی سوریه بکشاند تا در آنجا یک حکومت نوع اخوان المسلمین بر سرکار آید. ارتش و امریکا از تعمیق تحولات و حضور مردم در خیابانها نگرانند. افزایش غرور ملی مردم مصر و پی بردن آنها به قدرت خود، نمی تواند باب طبع ارتش مصر و امریکا و عربستان سعودی و استبدادهای دینی در منطقه باشد. دیگر استبداد دینی نمی تواند با همان آشکاری سابق در امور داخلی تونس و لیبیا دخالت کند. تحولات مصر ضربه محکمی به استبداد دینی حتی نوع ایرانی آن است.

انقلاب مصر پایان نیافته است. میلیونها مردمی که به ضد استبداد مبارک، امپریالیسم و صهیونیسم، برای بهبود شرایط اقتصادی زندگی خویش به میدان آمده بودند و خلاقیت از خود نشان دادند و سیاسی شدند و به حقوق خویش واقف گشتند، دیگر حاضر نیستند قلدری مستبدها و دیکته امپریالیستها را به راحتی بپذیرند. از این بیعد ارتش تلاش خواهد کرد مردم را به خانه های شان بفرستد، ولی مردم مصر باید از شرایط جدید کنونی استفاده کرده سازمانهای دموکراتیک و ترقیخواهانه خویش را برپا سازند. ایجاد و یا تقویت اتحادیه های کارگری، مبارزه با سانسور و مبارزه با تحدید اجتماعات، مبارزه برای گسترش دموکراسی و آزادی، مبارزه برای تساوی حقوق زن و مرد، به ویژه پیوند مبارزه دموکراتیک مردم با جنبش کارگری و... و توجه به مبارزه ضد امپریالیستی و ضد صهیونیستی، عرصه هایی هستند که باید در آنها فعال شده و دموکراسی را تعمیق و پیگیری کرده و خود را برای نبرد بعدی آماده گردانند. مردم مصر باید بیاموزند که تنوری "بد بهتر است یا بدتر" را به دور بیندازند و با تحلیل از شرایط مشخصی که در مصر به طور عینی پدید آمده است و با توجه به تناسب قوای طبقاتی، خویش را برای تسخیر سنگرهای دیگر و بیشتر و پیشروی برای بسیج مردم، سیاسی کردن و سازماندهی آنها آماده کنند. انقلاب مصر تعمیق می شود و در تمام منطقه تأثیر می گذارد.

حزب کار ایران (توفان)

جمعه ۱۴ تیر [سرطان] ۱۳۹۲

www.toufan.org

<http://rahetoufan67.blogspot.se/>

<http://kanonezi.blogspot.se/>

<http://www.kargareagah.blogspot.se/>

سایت کتابخانه اینترنتی توفان

<http://toufan.org/ketabkane.htm>

سایت آرشیو نشریات توفان

http://toufan.org/nashrie_tofan%20archive.htm

توفان در توییتر

<https://twitter.com/toufanhezbkar>

توفان در فیسبوک

<https://www.facebook.com/toufan.hezbekar>

توفان در فیسبوک به زبان انگلیسی

<https://www.facebook.com/pli.toufan?fref=ts>